

stitsminister sagde om de anklagede Læger: De ere saamænd gode nok for Københavnerne.

I November sker Dr. Langhoffs Afskedigelse paa et Tidspunkt, paa hvilket det er godtgjort, at han i Aar og Dag har været afholdende, og paa et Tidspunkt, paa hvilket der foreligger Attester for hans Virksomhed i Ringsted af den ganske usædvanlig smukke Karakter som f. Eks. Borgmester Prahl's Attest, som det ærede Medlem fra Ringsted (Zahle) i Gaar oplæste, men dog falder Dr. Langhoff. Det er i November! Men nu! Nu ser man den nye til Sundhedsstyrelsen udsete Formand hævde, at Læger, hvis Virksomhed og Tilstand *nu* ere angrebne, ikke bør fjernes. Alle Synspunkter ere forandrede. I November afskediges Dr. Muus, efter at han har givet Dr. Langhoff en Advarsel og senere efter Politiforhørene indstillet, at han, hvis han en eneste Gang bliver forfalden til Drukkenskab, helt skal afskediges. Det er i November! Nu ansættes Etatsraad Hoff, efter at det er oplyst om ham, at han har ansat Læger, der just havde været til Afvænningskur for Morfinisme, og at han mener, at Læger, overfor hvem der er rejst saa graverende Anker, bør opretholdes i deres Stilling. Det er nu! I November afskediges Dr. Muus, efter at han i høj Grad har henholdt sig til en Attest, som Læge Langhoffs foresatte, Stiftsfysikus Johansen paa Lolland-Falster, havde afgivet, og hvori han havde udtalt sig meget rosende om Læge Langhoff. Det var i November! Nu ansættes Etatsraad Hoff, fordi den højtærede Justitsminister mener, at han kan henholde sig til, hvad de anklagede Lægers foresatte, Københavns Magistrat og Overkarantænelægen, mene. I November afskediges Muus, fordi han efter Justitsministerens Paastand ikke har omtalt nogle Rygter og Meddelelser om Langhoff for ham. Nu ansættes Etatsraad Hoff, efter at det er oplyst, at han paa en af Sundhedsstyrelsen paa selve Justitsministerens Ønske iværksat Enquête har svaret, at der ingen Morfinister var i København blandt Embedslæger, skønt det foreligger oplyst, at der er saadanne, og at han var vidende om disse Lægers Tilstand. Med andre Ord, der er intet af de Principper, der i November bleve holdte højt af Justitsministeren, der nu holdes oppe; intet af, hvad der den Gang regnedes Dr. Muus til Last, har nu nogen som helst Betydning overfor Etatsraad Hoff.

Justitsministeren gav en Skildring af Etatsraad Hoffs glimrende Lægekariere og oplæste fortrinlige Attester for Etatsraad Hoff, som vistnok udtrykke fuldt rigtigt, hvad man mener om ham. Jeg tror ogsaa, at mange Justitsministre kunde udnævne denne Mand, mange Myndigheder kunde sætte ham i en overordnet Stilling, men der er en eneste Mand, der ikke kan gøre det, og det er den nuværende Justitsminister. Afskedigelsen af Dr. Muus er karakteriseret rigtigt udenfor denne Sal af Professor Salomonsen som en oprørende Uretfærdighed. Jeg ved ikke, om der var nogen Grund for Københavns Magistrat til at afskedige Etatsraad Hoff efter de nu fremkomne Oplysninger, men jeg ved derimod, at hvis den Mand, der har afskediget Dr. Muus, gennemfører Ansættelsen af Etatsraad Hoff, gør han sig skyldig i en ny oprørende Uretfærdighed. Den Mand, der, saaledes som Justitsministeren, vil optræde, som han i November gjorde, som Reformator her i Landet, som Banebryder indenfor Embedsstanden, som en, der i særlig Grad stiller de strengeste Fordringer, er nødsaget til at følge denne Linie i alt Fald i et kortere Tidsrum. Den catoniske Strengthed, ja, den sædelige Alvor, hvormed den højtærede Justitsminister optraadte i November ved Afskedigelsen, maa dog i alt Fald bevares ved Ansættelsen af den afskedigedes Efterfølger. Man kan ikke godt være Cato overfor Dr. Muus og derefter optræde som Pylades overfor Etatsraad Hoff. Hvis der ikke er nogen Ensartethed i Behandlingen af disse to Sager, Dr. Muus' Afskedigelse og Ansættelsen af den nye Formand for Sundhedsstyrelsen, hvis tværtimod alle de Synspunkter, som hævdedes i November, kasseres, kan det ikke undre den højtærede Justitsminister, at den offentlige Mening mere og mere samler sig om den Opfattelse, at Ministeren ved Dr. Muus' Afskedigelse og Etatsraad Hoffs Ansættelse ikke har fulgt bestemte saglige Synspunkter, men har handlet af personlige Grunde, og saafremt Etatsraad Hoff ansættes som Formand for Sundhedsstyrelsen og til at lede Undersøgelsen i sin egen Sag, inden hele denne Sag er fuldt opgjort, kan den højtærede Justitsminister være overbevist om, at saa er denne Anskuelse ikke til at fordrive.

Den Afstemning, der om nogen Tid sker om den højtærede Justitsministers Ændringsforslag, bliver jo et Slags Tillids-votum til Justitsministeren, givet ham af